

Sygn. akt **IC 361/23**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2023 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2023 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **Prokura Niestandaryzowanego Funduszu Wierzytelności Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.**

przeciwko **Ł. K.**

o zapłatę

I. oddała powództwo w całości;

II. zasądza od powoda **Prokura Niestandaryzowanego Funduszu Wierzytelności Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.** na rzecz pozwanego **Ł. K.** kwotę **5.417,00 złotych** (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

.

Sygn. akt **IC 361/23**

UZASADNIENIE

Dnia 17 lutego 2016 roku powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. (aktualnie: Prokura Niestandaryzowany Fundusz Wierzytelności Funduszu Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.) przeciwko pozwanemu Ł. K. o zapłatę kwoty 56.556,01 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pomiędzy pozwanym a R. P. doszło do zawarcia w dniu 16 października 2009 roku umowy bankowej na podstawie której pozwany otrzymał kwotę pieniężną „precyzyjnie określoną w umowie”.

Pozwany nie wywiązał się z obowiązków wynikających z treści umowy w wyniku czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna.

Wierzytelność banku została przelana na powoda umowa cesji z dnia 26 kwietnia 2013 roku.

Na zadłużenie pozwanego składały się należność główna – 33.844,28 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 22.711,73 zł.

(pozew – k. 3-5)

Dnia 17 marca 2016 roku wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz – k. 22)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty co do jego całości, pozwany domagał się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zarzucił:

niewykazanie istnienia stosunku prawnego, z którego wynika wierzytelność,

niewykazanie wysokości wierzytelności dochodzonej przez powoda,

niewykazanie, aby na podstawie zawartej umowy bankowej doszło do udostępnienia środków pieniężnych pozwanemu,

niewykazanie tego, iż umowa bankowa została rozwiązana, jak również nie wskazanie daty jej rozwiązania,

niewykazanie tego, aby na podstawie umowy cesji doszło do przeniesienia wierzytelności objętej pozwem,

niewykazania wysokości dochodzonych pozwem odsetek,

(sprzeciw – k. 50-54)

Stan faktyczny:

Dnia 16 października 2009 roku (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. (jako kredytodawca) zawarł z pozwanym umowę kredytu restrukturyzacyjnego nr (...).

(dowód: umowa – k. 65-68)

Umowa została rozwiązana na skutek dokonanego przez bank wypowiedzenia, które nastąpiło dnia 5 czerwca 2010 roku.

(dowód: zaświadczenie – k. 64)

Sąd zważył, co następuje:

Ograniczony stan faktyczny ustalono na podstawie kopii dokumentów złożonych przez powoda, które w ramach swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) uznano za wiarygodne, albowiem nie zostały zakwestionowane przez stronę pozwaną.

Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe, zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Rozważania zawężono do oceny podniesionego zarzutu przedawnienia, który okazał się skuteczny, co powodowało niecelowość roztrząsania pozostałych zarzutów.

Zgodnie bowiem z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

Termin przedawnienia roszczenia określony został w art. 118 k.c. stanowiący (również w dacie wniesienia pozwu), że w przypadku roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata.

Skoro wypowiedzenie nastąpiło w 2010 roku, to przed wniesieniem pozwu w 2016 roku niewątpliwie doszło do przedawnienia roszczenia.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe w zw. z art. 118 k.c. powództwo w punkcie I. należało oddalić.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II. wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając przegrywającego powoda całością poniesionych przez pozwanego kosztów, na co składały się: wynagrodzenie kwalifikowanego pełnomocnika w osobie radcy prawnego (5.400,00 zł) zgodnie z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U.2015.1804 ze zm.), a także opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa (17,00 zł). Na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c. od zasądzonych kosztów procesu należały się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.